

Mileniálové: kdo jsou, co umí a čím ostatní tak štvou?

 prozeny.cz/clanek/milenialove-kdo-jsou-co-umi-a-cim-ostatni-tak-stvou-74880

Jednou z často zmiňovaných generací jsou mileniálové, kteří aktuálně dominují na pracovním trhu. A protože se o nich nemluví vždy hezky, naopak spíše s despektem, rozhodli jsme se jim podívat na zoubek.

A zeptali jsme se i sociologa Martina Buchtíka, ředitele výzkumné agentury STEM, a Johany Fundové, autorky knih Devadesátky! a Hezký, ale narovnej se!, jak mileniály vnímají oni.

Jsou líní, pořád koukají do mobilu a ničeho si neváží?

Kdo jsou mileniálové?

Říká se jim i generace Y a jsou to lidé narození v letech 1982–2000 nebo také ti, kteří na prahu milénia maturovali a dospěli. To by samo o sobě až tak určující nebylo, zásadní je, jak říká Martin Buchtík, že je to první generace, která získala vzdělání v demokratických poměrech, masově se vzdělávala v angličtině a ač to nejsou digital-natives a nenarodili se s tabletem v ruce, s internetem a digitálními technologiemi pracují od mládí a vyznají se.

Vyrůstali v době, kdy do Česka postupně pronikala západní kultura a užívali si veškeré vymoženosti a novinky. Johana Fundová symbolicky zmiňuje třeba cheeseburger od McDonald's nebo zmrzlinu od Family Frost, šušťáky a ledvinky, časopis Bravo a seriál Divoký anděl. A samozřejmě první mobilní telefon.

Jak ale Martin Buchtík upozorňuje, některým mileniálům je okolo dvaceti a jiní už dávno překročili třicítku, někteří měli v době dospívání obrovské možnosti, mimo jiné v oblasti vzdělávání, to všechno a mnohem více z ní dělá velice různorodou generaci. Když se mluví o typickém životním stylu, sedí to na 60 % mileniálů, ale stejně tak na 25 % lidí o generaci starších, tedy na takzvané Husákovy děti.

Oběd nebo oslava narozenin u mekáče? To byl v dětství sen mnohých mileniálů. A čiz byl jen za dvacku!Foto: Yuliia D, Shutterstock.com

Co se od mileniála naučit?

Obrovskou výhodou této generace je, že najde společnou řeč jak s mladšími, kteří se narodili s chytrým telefon v ruce a nedovedou si představit, že něco nemůžou, tak se staršími, kteří byli zvyklí na pevnou linku a cestování během dospívání pro ně bylo zcela výjimečné.

Umí se orientovat ve světě informací a využívají veškeré zdroje. Ptají se blízkých, ale zároveň vyhledávají na internetu. Jsou generací, která dostala příležitosti, ať už pracovní nebo studijní, a využívá je. A protože mají srovnání s životem v zahraničí, umí být náročnější i doma, například co se týče pracovních podmínek. Ano, žádají home office a zkrácený úvazek, ale i kvůli tomu, aby mohli pracovat třeba i během mateřské dovolené nebo během cestování, což dříve nebylo běžné.

Pracovat odkudkoli? Ano, to mileniálové rozhodně můžou a umí, jsou totiž flexibilní a onlineFoto: Olesya Kuznetsova, Shutterstock.com

Být mileniál není vždy med

Vyrůstali v poměrně bezpečném světě a v době hojnosti, měli by tedy být spokojení. Ale i mileniálové se musí vyrovnávat s problémy.

Jak trefně poznamenává Johana Fundová, jejich generace dostávala často hodnocení či pochvalu ve stylu „hezký, ale narovnej se“. A mileniálové se teď učí, že za pochvalou nemusí následovat „ale“. Učí se sebelásce a snaží se jako rodiče vychovávat své potomky jinak, nesrážet jim sebevědomí.

Podle Martina Buchtíka také nedosáhnou vždy na kvalitní bydlení, které je ale vnímáno jako symbol úspěchu. Berou si proto často až nesmyslné hypotéky. A ty způsobují nejistotu, menší ochotu riskovat,

konat hrdinské činy.

Skloubit péči o děti a o rodiče s prací a koníčky? To může být náročnéFoto: fizkes, Shutterstock.com

Dalším problémem je fakt, že zejména starší mileniálové jsou často i tzv. sendvičová generace, mají tedy své děti, které jsou na nich závislé, a zároveň rodiče v seniorním věku, o které musí pečovat. K tomu své zaměstnání, partnerský vztah a vlastní život, vše s důrazem na kvalitu. Mají celkem solidně naloženo a jsou vystaveni poměrně velké zátěži.

A pak jsou tu sociální sítě a digitální svět, který nabízí obrovské možnosti. Vše jde koupit nebo zažít téměř okamžitě a pořád je s kým se srovnávat. A mileniálové zažívají teror nejrůznějších možností, mají problém s trpělivostí, ochotou na něčem dlouhodobě pracovat, ať už kariéře nebo pevném přátelství.

Čím mileniálové štvou

Novinkou u této generace, zejména u lidí ve věku 24 až 32 let, je podle Martina Buchtíka skutečnost, že si prodlužují bezstarostné mládí. Nejedou podle vzorce: vystudovat, najít si práci a založit rodinu.

S ukončením studia nespěchají, často využívají možnost navštěvovat školy i za hranicemi a chtějí poznat svět. Do systému se začleňují postupně, práce je musí hlavně bavit, na rozdíl od svých rodičů ji klidně i často mění. Neprahnou po povýšení a medaili pro dlouholetého pracovníka, důležité je, aby jim práce dávala smysl, což potvrzuje i Johana Fundová, která to vidí u svých vrstevníků.

Starší generace je pak snadno zaškatulkuje jako líné, neusazené, flákající se. Nemá pochopení pro mileniálské hledání se, protože to se přece nedá dělat celý život.

Mileniálové si chtějí na rozdíl od svých rodičů život víc užít, zároveň ale již poznali, že nic není zadarmo. Nelze je vnímat jako bezstarostnou generaci flákačů, ale spíš jako ty, kteří mění svět.

Otestujte, jak rozumíte módnímu slangu, který používá mladá generace.